Біблійні велетні

П'ятикнижжя

У ті дні на землі були велетні, а також після того, як сини Божі почали приходити до дочок людських, і ті почали народжувати їм дітей, то ці люди стали могутніми, що були віддавна, людьми слави. Буття 6:4

І побачили ми там велетнів, синів Анака, що походять від велетнів; і ми були в очах своїх, як сарана, і такими ж були ми і в їхніх очах. Числа 13:33

Еміми жили там у давнину, народ великий, численний та високий, як анакіми; яких також вважали велетнями, як анакіми; але моавітяни називають їх емміми. Повторення Закону 2:10-11

Повторення Закону 2:19-21
І коли ти наблизишся до синів Аммонових, не чини їм клопоту й не втручайся в них, бо Я не дам тобі з землі синів Аммонових жодного володіння, бо Я дав її синам Лота у володіння. (І вона вважалася землею велетнів: велетні жили в ній колись; і аммонітяни називають їх замзуммімами; народ великий, і численний, і високий, як анакіми; але Господь винищив їх перед ними; і вони вигнали їх, і оселилися замість них.)

Бо тільки Ог, цар Башану, залишився з решти велетнів; ось, його ліжко було залізне ліжко, чи ж не в Раббі синів Аммонових? Дев'ять ліктів завдовжки його, і чотири лікті завширшки його, по ліктю людському. А цей край, що ми володіли тоді, від Ароеру, що над річкою Арнон, і половину гори Гілеад та міста його, я дав рувимлянам та ґадянам. А решту Гілеаду та весь Башан, царство Ога, я дав половині племені Манасії, всю область Аргов, з усім Башаном, який називався краєм велетнів. Повторення Закону 3:11-13

Історія

І берег Ога, царя башанського, що був із залишку велетнів, що жили в Аштароті та в Едреї, Ісуса Навина 12:4

Усе царство Ога в Башані, що царював в Аштароті та в Едреї, що залишився з решти велетнів, бо їх Мойсей побив і вигнав. Ісус Навин 13:12

І підіймалася та границя долиною Сина Гіннома до південного боку Євусеянина, це Єрусалим; і підіймалася та границя до вершини гори, що перед долиною Гінном на захід, що на кінці долини Рефаїмів на північ. Ісуса Навина 15:8

І відповів їм Ісус Навин: Якщо ти народ численний, то піди до лісу, і вирубай собі там, у краї періззеїв та рефаїмів, якщо гора Єфрема буде тісна для тебе. Ісус Навин 17:15

І спускалася та границя до кінця гори, що перед долиною Сина Гіннома, що в долині Рефаїмів на півночі, і спускалася до долини Гіннома, з боку Євусея на південь, і спускалася до Ен-Рогеля, Ісуса Навина 18:16

1 Самуїла 17
1 І зібрали филистимляни свої війська на війну, і зібралися в Сохо, що належить Юдеї, і таборували між Сохо та Азекою, в Ефес-Даммімі.
2 І зібралися Саул та люди Ізраїлеві, й таборували в долині Ела, і вишикувалися до бою проти филистимлян.
3 А филистимляни стояли на горі з одного боку, а Ізраїль стояв на горі з іншого боку, а між ними була долина.
4 І вийшов з табору филистимлян воїн, на ім'я Голіаф, з Ґата, зріст якого був шість ліктів і п'ядь.
5 А на голові його був мідяний шолом, і він був озброєний панциром; а вага того панцира була п'ять тисяч шекелів міді.
6 А на ногах у нього були мідяні наголені лати, а між плечима — мідяний щит.
7 А держак його списа був як ткацький навій, а вістря його списа важив шістсот шеклів заліза, і перед ним ішов щитоносець.
8 І він став, і кликав до військ Ізраїлевих, і сказав їм: «Чому ви вийшли вишикуватися до бою? Хіба я не филистимлянин, а ви раби Саула? Виберіть собі чоловіка, і нехай він зійде до мене».
9 Якщо він зможе битися зі мною та вбити мене, то ми будемо вашими рабами; а якщо я переможу його та вб'ю його, то ви будете нашими рабами та служитимете нам.
10 І сказав филистимлянин: «Сьогодні я кидаю виклик військам Ізраїля; дайте мені чоловіка, і ми будемо битися разом».
11 Коли Саул та ввесь Ізраїль почули ці слова филистимлянина, вони злякалися та дуже злякалися.
12 А Давид був сином ефратянина з Віфлеєма Юдейського, на ім'я Єссей, і в нього було вісім синів. І той чоловік ходив між людьми за часів Саула, як старець.
13 І троє старших синів Єссея пішли й пішли за Саулом на війну. А імена трьох його синів, що пішли на війну: первородний Еліав, другий за ним Авінадав, а третій Шамма.
14 Давид був наймолодший, а троє старших пішли за Саулом.
15 А Давид пішов і повернувся від Саула, щоб пасти овець свого батька у Віфлеємі.
16 А филистимлянин зближувався вранці та ввечері, і стояв там сорок день.
17 І сказав Єссей до сина свого Давида: Візьми для братів своїх ефу праженого зерна та десять цих хлібин, та й занеси до табору до братів своїх.
18 А ці десять сирів віднеси тисячнику їхнього, і подивися, як справи у твоїх братів, і візьми їхню заставу.
19 Саул же, вони та всі ізраїльтяни були в долині Ела, воювали з филистимлянами.
20 І встав Давид рано-вранці, і залишив отару сторожеві, і взяв її, та й пішов, як наказав йому Єссей, і прийшов до рову, коли військо виходило на бій, і кричало до бою.
21 Бо Ізраїль та филистимляни вишикувалися до бою, військо проти війська.
22 І Давид залишив свою коляску в руках доглядача коляски, побіг до війська, і прийшов, і привітав своїх братів.
23 І коли він розмовляв з ними, ось вийшов з филистимських військ воїн, филистимлянин з Ґата, на ім'я Ґоліаф, і говорив ті самі слова. І Давид почув їх.
24 І всі ізраїльтяни, побачивши того чоловіка, повтікали від нього та дуже злякалися.
25 І сказали ізраїльтяни: Чи бачили ви цього чоловіка, що вийшов? Він вийшов, щоб зневажити Ізраїля. І станеться, що того чоловіка, який уб'є його, цар збагатить великим багатством, і віддасть йому свою дочку, а дім його батька зробить вільним в Ізраїлі.
26 І сказав Давид людям, що стояли при ньому, кажучи: Що буде зроблено чоловікові, який уб'є цього филистимлянина та зніме ганьбу з Ізраїля? Бо хто цей необрізаний филистимлянин, що зневажає війська живого Бога?
27 І відповів йому народ так само, кажучи: «Ось що буде зроблено з людиною, яка вб’є його».

28 І почув Еліяв, його старший брат, як він говорив до тих людей, і запалився гнів Еліява на Давида, і він сказав: «Чому ти сюди зійшов? І з ким ти залишив тих кількох овець у пустині? Я знаю твою гординю та лукавство твого серця, бо ти зійшов, щоб побачити битву».
29 І сказав Давид: Що ж я зробив? Хіба немає причини?
30 І він обернувся від нього до іншого, і говорив так само; і народ відповів йому знову, як і раніше.
31 І коли почули слова, що говорив Давид, вони переказали їх Саулу, і він послав по нього.
32 І сказав Давид до Саула: «Нехай ніхто не падає духом через нього; твій раб піде і буде воювати з цим филистимлянином».
33 І сказав Саул Давидові: «Ти не можеш піти проти цього филистимлянина, щоб воювати з ним, бо ти ще юнак, а він воїн з молодості своєї».
34 І сказав Давид до Саула: Раб твій пас отару свого батька, і раптом приходив лев та ведмідь, і забирав ягня з отари.
35 І я вийшов за ним, і вдарив його, і вирвав це з його пащі. А коли він повстав на мене, я схопив його за бороду, вдарив його та й убив його.
36 Твій раб убив і лева, і ведмедя, і цей необрізаний филистимлянин буде, як один із них, бо він зневажив військо живого Бога.
37 І сказав Давид: Господь, що визволив мене з лапи лева та з лапи ведмедя, Він визволить мене й з руки цього филистимлянина. І сказав Саул до Давида: Іди, і нехай Господь буде з тобою.
38 І Саул озброїв Давида своїми обладунками, і поклав йому на голову мідяного шолома, і озброїв його панциром.
39 І Давид приперся мечем до своїх обладунків, і спробував йти, бо не мав досвіду. І сказав Давид Саулу: «Я не можу йти в цьому, бо я не мав досвіду». І Давид зняв це з себе.
40 І взяв він свою палицю в руку свою, і вибрав собі п'ять гладеньких каменів з потоку, і поклав їх у пастушу торбу, що була в нього, у торбі; а праща була в руці його, і він підійшов до филистимлянина.
41 І филистимлянин підійшов і наблизився до Давида, а щитоносець ішов перед ним.
42 І озирнувся филистимлянин, і побачив Давида, і зневажливо поставився до нього, бо той був ще юнак, рум'яний та гарного вигляду.
43 І сказав филистимлянин до Давида: «Хіба я собака, що ти йдеш на мене з палицями?» І филистимлянин прокляв Давида своїми богами.
44 І сказав филистимлянин до Давида: «Ходімо до мене, і я віддам твоє тіло птахам небесним та звірам польовим».
45 Тоді Давид сказав филистимлянину: «Ти йдеш на мене з мечем, і списом, і щитом, а я йду на тебе в Ім'я Господа Саваота, Бога військ Ізраїлевого, якого ти зневажив».
46 Сьогодні Господь віддасть тебе в мою руку, і я поб'ю тебе, і зніму з тебе голову твою, і віддам трупи филистимського війська сьогодні птахам небесним та звірам земним, щоб уся земля знала, що є Бог в Ізраїлі.
47 І пізнає вся ця громада, що Господь спасає не мечем та списом, бо це Господня війна, і Він віддасть вас у наші руки.
48 І сталося, як филистимлянин устав, і підійшов, і наблизився, щоб зустріти Давида, то Давид поспішив і побіг до війська, щоб зустріти филистимлянина.
49 І Давид засунув руку свою до сумки, і вийняв звідти камінь, і кинув його з пращі, та й вдарив филистимлянина в чоло, так що камінь вп'явся йому в чоло, і він упав обличчям до землі.
50 І Давид переміг филистимлянина пращею та каменем, і вдарив филистимлянина, та й убив його, але меча в руці Давида не було.
51 Тоді Давид побіг, став на филистимлянина, вихопив його меч, витягнув його з піхов і вбив його, відрубавши йому голову. А филистимляни, побачивши, що їхній вояк мертвий, повтікали.
52 І встали ізраїльтяни та юдеї, і з криком закричали, і гналися за филистимлянами аж до долини та до воріт Екрону. І падали поранені филистимляни дорогою до Шаараїму, аж до Ґату та до Екрону.
53 І повернулися сини Ізраїлеві з погоні за филистимлянами, і пограбували їхні намети.
54 І взяв Давид голову филистимлянина, і приніс її до Єрусалиму, а зброю його поклав у своєму наметі.
55 І коли Саул побачив Давида, що виходить проти филистимлянина, то сказав до Авнера, начальника війська: «Авнере, чий син цей юнак?» А Авнер відповів: «Як жива душа твоя, царю, я не знаю».
56 І цар сказав: «Запитай, чий син цей юнак?»
57 І коли Давид повернувся після поразки филистимлянина, Авнер узяв його та й привів перед Саула, а в руці тримав голову филистимлянина.

58 І Саул сказав йому: Чий ти син, юначе? А Давид відповів: Я син твого раба Єссея, віфлеємця.

Ішбі-Бенов, з синів велетня, спис якого важив триста шекелів міді, і був він оперезаний новим мечем, думав убити Давида. Але Авішай, син Церуї, допоміг йому, і вдарив филистимлянина, і вбив його. Тоді люди Давида поклялися йому, кажучи: «Ти більше не підеш з нами на війну, щоб не погасити світло Ізраїля». І сталося по цьому, що знову була битва з филистимлянами в Гобі. Тоді хушатянин Сіббехай убив Сафа, з синів велетня. І знову була битва в Гобі з филистимлянами, де Елханан, син Яаре-Регіма, віфлеємця, убив брата Ґоліафа Ґаттеянина, держак списа якого був як навій ткацький. І була ще битва в Ґаті, де був чоловік великого зросту, що мав на кожній руці шість пальців, і на кожній нозі шість пальців, двадцять чотири числом; і він також народився від велетня. І коли він зневажав Ізраїля, Йонатан, син Шім'ї, брата Давидового, убив його. Ці четверо народилися від велетня в Ґаті, і полягли від руки Давида та від руки його слуг. 2 Самуїла 21:16-22

І сталося по цьому, що в Ґезері почалася війна з филистимлянами. Тоді хушатянин Сіббехай убив Сіппая, що був з дітей велетнів, і вони були покорені. І знову була війна з филистимлянами, і Елханан, син Яіра, убив Лахмі, брата Ґоліафа Ґаттянина, що держак списа якого був як навій ткацький. І знову була війна в Ґаті, де був чоловік великого зросту, що мав двадцять чотири пальці на руках і ногах, по шість на кожній руці та по шість на кожній нозі. І він був сином велетня. Але коли той зневажав Ізраїля, то Йонатан, син Шім'ї, брата Давидового, убив його. Ці народилися у велетня в Ґаті; і вони полягли від руки Давида та від руки його слуг. 1 Хронік 20:4-8

Він ламає мене проломом за проломом, біжить на мене, немов велетень. Йов 16:14

Апокрифи

Бо не впав могутній від юнаків, і не побили його сини титанів, і не напали на нього велетні, але Юдиф, дочка Мерарі, знесилила його красою свого обличчя. Юдиф 16:7

Бо й у давнину, коли гинули горді велетні, надія світу, яким керувала Твоя рука, вирвалася в слабкій посудині та залишила на всі віки насіння покоління. Премудрість Соломона 14:6

Він не мирився зі старими велетнями, які відпали через силу своєї глупоти. Еклезіаст 16:7

Як лой, що забирається з мирної жертви, так Давид був обраний з-поміж синів Ізраїля. Він грався з левами, як з козенятами, і з ведмедями, як з ягнятами. Хіба він не вбив велетня, коли був ще молодий? І хіба він не зняв ганьби з народу, коли підняв руку свою з каменем у пращі, і збив хвастощі Голіафа? Бо він кликав до Всевишнього Господа; і Він дав йому силу в правиці його, щоб убити того могутнього воїна, і підняти ріг свого народу. Еклезіяст 47:2-5

Були велетні, славні від початку, що були такого великого зросту та такі вправні у війні. Їх Господь не вибрав, і не дав їм дороги знання. Але вони були знищені, бо не мали мудрості, і загинули через власну глупоту. Барух 3:26-28

Тоді його син Юда, на ім'я Макавей, повстав на його місце. І всі його брати допомагали йому, і всі, хто був з його батьком, і вони з радістю боролися в битві за Ізраїль. І він здобув велику честь своєму народові, і одягнув нагрудник, як велетень, і підперізувався своєю бойовою зброєю, і він брав участь у битвах, захищаючи військо своїм мечем. У своїх діяннях він був як лев, і як левеня, що ричить на свою здобич. Бо він переслідував нечестивих, і шукав їх, і спалював тих, хто мучив його народ. Через це нечестиві здригалися від страху перед ним, і всі, хто чинив беззаконня, були занепокоєні, бо спасіння процвітало в його руці. Він також засмутив багатьох царів і звеселив Якова своїми діяннями, і пам'ять про нього благословенна навіки. І він пройшов по містах Юди, винищуючи з них нечестивих і відвертаючи гнів від Ізраїля. Так що він став відомий аж до краю землі, і він приймав до себе тих, хто був близький до загибелі. 1 Макавеїв 3:1-9

Енох

І всі інші разом з ними взяли собі жінок, і кожен вибрав собі одну, і вони почали ходити до них та оскверняти себе ними, і вони навчили їх чарів та чарів, і рубання коріння, і знайомили їх з рослинами. І вони завагітніли, і породили великих велетнів, чий зріст був три тисячі еллів (Ел — це північно-західна європейська одиниця вимірювання, спочатку розумілася як лікоть, сумарна довжина передпліччя та витягнутої кисті. Інші виміри елля дорівнюють 27-45 дюймам): Які поглинули всі надбання людей. І коли люди більше не могли їх утримувати, велетні повернулися проти них і пожирали людство. І вони почали грішити проти птахів, і звірів, і плазунів, і риб, і пожирати плоть один одного, і пити кров. Тоді земля звинуватила беззаконних. Енох 7:1-6

І жінки породили велетнів, і через це вся земля наповнилася кров'ю та беззаконням. Енох 9:9

І Він відповів і сказав мені, і я почув Його голос: Не бійся, Еноху, праведний чоловіче та книжнику праведності! Підійди сюди та почуй мій голос. І йди, скажи небесним Вартовим, які послали тебе заступатися за них: Ти повинен заступатися за людей, а не люди за вас. Чому ви покинули високе, святе та вічне небо, і лежали з жінками, і осквернили себе з дочками людськими, і взяли собі жінок, і чинили, як діти землі, і породили велетнів, як своїх синів? І хоча ви були святими, духовними, що жили вічним життям, ви осквернили себе кров'ю жінок, і породили дітей кров'ю плоті, і, як діти людські, пожадали плоті та крові, як і ті, хто помирає та гине. Тому Я дав їм також жінок, щоб вони могли запліднити їх і породити від них дітей, щоб таким чином їм нічого не бракувало на землі. Але ви колись були духовними, що жили вічним життям, і безсмертними для всіх поколінь світу. І тому Я не призначив вам дружин, бо духовні небесні на небі їхня оселя. А тепер велетні, що походять від духів і плоті, будуть називатися злими духами на землі, і на землі буде їхня оселя. Злі духи вийшли з їхніх тіл, бо вони народжені від людей, і від святих Вартових їхній початок і первісне походження; вони будуть злими духами на землі, і злими духами їх називатимуть. Що стосується духів небесних, то на небі буде їхня оселя, а духи землі, що народилися на землі, то на землі будуть їхня оселя. І духи велетнів гноблять, пригнічують, руйнують, нападають, воюють і чинять руйнування на землі, і завдають лиха: вони не їдять, але все ж голодують і спрагли, і завдають образ. І ці духи повстануть проти дітей людських і проти жінок, бо вони походять від них. Енох 15:1-11

З днів різанини, знищення та смерті велетнів, з душ плоті яких духи, вийшовши, знищуватимуть без суду. Так знищуватимуть вони аж до дня завершення, великого суду, в якому вік завершиться, над Вартовими та безбожними, так, буде повністю завершено. Енох 16:1

І я, Енох, відповів і сказав йому: Господь зробить щось нове на землі, і це я вже бачив у видінні, і сповіщаю тобі, що за покоління мого батька Яреда деякі з ангелів небесних порушили слово Господнє. І ось вони чинять гріх і порушують закон, і з'єднуються з жінками, і чинять гріх з ними, і одружуються з деякими з них, і народжують від них дітей. І вони породять на землі велетнів не за духом, а за тілом, і буде велике покарання на землі, і земля очиститься від усієї нечистоти. Так, настане велике руйнування на всій землі, і буде потоп і велике руйнування протягом одного року. Енох 106:13-16

Ювілеї

І сталося, коли сини людські почали розмножуватися на землі, і дочки народилися в них, то ангели Божі побачили їх у певний рік цього ювілею, що вони були гарні на вигляд; і вони взяли собі дружин з усіх, кого вибрали, і вони народили їм синів, і вони були велетнями. Ювілеї 5:1

Бо через ці три речі стався потоп на землі, а саме через розпусту, в якій Вартові, порушуючи закон своїх постанов, блудили за дочками людськими та брали собі дружин усіх, яких вибрали. І вони започаткували нечистоту. І породили вони синів Нафідів, і всі вони були несхожі один на одного, і пожирали один одного. І велетні вбили Нафілів, а Нафілі вбили Елджо, а Елджо людей, і один чоловік

одного. І кожен продав себе, щоб чинити беззаконня та проливати багато крови, і земля наповнилася беззаконням. Ювілеї 7:21-23

І він розповів їм про суд над велетнями та суд над содомлянами, як їх судили за їхню нечестивість і як вони померли за свою розпусту, нечистоту та взаємне зіпсуття через розпусту. Ювілеї 20:5

А раніше землю Гілеадську називали землею Рефаїмів, бо це була земля Рефаїмів, і там народилися Рефаїми, велетні, зростом десять, дев'ять, вісім і навіть сім ліктів. Ювілеїв 29:9

Забуті книги Едему

Люди відвели мене на п'яте небо і поставили мене, і там я побачив багатьох і незліченних воїнів, яких звали Григоріями, людської зовнішності, і їхній розмір був більший за великих велетнів, і їхні обличчя були зів'ялі, і мовчання їхніх уст було вічне, і не було служіння на п'ятому небі, і я сказав людям, які були зі мною: Чому ці дуже зів'ялі, і їхні обличчя сумні, і їхні уста мовчать, і чому немає служіння на цьому небі? І вони сказали мені: Це ті Григорі, які разом зі своїм князем Сатанаїлом відкинули Господа світла, а після них ті, хто тримається у великій темряві на другому небі, і троє з них зійшли на землю з престолу Господнього, на місце Ермон, і порушили свої обітниці на схилі гори Ермон, і побачили дочок людських, які вони добрі, і взяли собі дружин, і осквернили землю своїми діяннями, які в усі часи свого віку чинили беззаконня та змішування, і народжуються велетні та дивовижні великі люди та велика ворожнеча. І тому Бог судив їх великим судом, і вони плачуть за своїми братами, і вони будуть покарані у великий день Господній. Таємниці Еноха 18:1-4

Тож утікайте від розпусти, діти мої, і накажіть своїм дружинам і дочкам, щоб вони не прикрашали своїх голів та облич, щоб обманювати розум, бо кожна жінка, яка вдається до цих хитрощів, буде збережена для вічної кари. Бо так вони спокушали Вартових, що були до потопу; бо коли вони постійно дивилися на них, вони бажали їх, і вони задумали це в своєму розумі; бо вони перетворювалися на людську подобу і з'являлися їм, коли вони були з їхніми чоловіками. А жінки, бажаючи розумом своїм за їхніми подобами, народжували велетнів, бо Вартові здавалися їм такими, що сягали аж до неба. Тож стережіться розпусти; і якщо ви хочете бути чистими розумом, бережіть свої почуття від кожної жінки. Заповіт Рувима 2:17-20

Я знайшов царя Ахора, чоловіка велетнів, що кидав списи попереду та позаду, сидячи на коні. Я взяв камінь вагою шістдесят фунтів, кинув його та вдарив коня його, та й убив його. А Яків, батько мій, убив Веелесата, царя всіх царів, велетня силою, дванадцять ліктів заввишки. Заповіт Юди 1:18,22